

Arrest

nr. 250 108 van 26 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en A. ERNOUX
Mont Saint-Martin 22
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ERNOUX, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U verklaarde niet gelovig te zijn. U bent geboren in Tarmiyah in Bagdad op 1 september 1994. Na 2010 bent u, samen met uw familie, verhuisd binnen Bagdad. U heeft gestudeerd en een bachelor handel bereikt. U heeft gewerkt als boekhouder en binnen de journalistieke sector.

U werkte in Irak als fotograaf of cameraman voor de zenders X, X en X. In het kader van uw opdracht als cameraman bent u, ongeveer begin december 2019, samen met drie andere journalisten de Groene Zone, de Internationale Zone, in Bagdad binnengetroten.

Jullie zijn daar ongeveer een half uur gebleven en hebben gefilmd. Jullie camera's werden daarna kapot gemaakt. Na jullie vertrek uit de Groene Zone werd jullie auto achtervolgd door een zwarte auto en u werd vanuit die auto beschoten. Jullie auto heeft daarbij een val van een brug gemaakt en is over kop gegaan. U bent bij het incident gewond geraakt, net als uw collega-journalisten. U vermoedt dat de personen die jullie camera's hebben kapot gemaakt en jullie hebben beschoten vanuit de auto van de sjiiitische militie Asa'ib Ahl al-Haq waren. Na het incident heeft u ongeveer een week verbleven in een ziekenhuis. U heeft omwille van het incident besloten om Irak te verlaten.

U vertrok, volgens uw verklaringen, eind 2019 uit Irak. U verbleef 10 dagen in Turkije en u reisde daarna verder naar België. Op 27 januari 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u een kopie van uw paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij een terugkeer naar Irak gedood te worden of gemarteld te worden door sjiiitische milities omdat u de groene zone in Bagdad heeft betreden en daar heeft gefilmd (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 25-26).

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Ten eerste verklaarde u sinds 2014 tot uw vertrek uit Irak, eind 2019, gewerkt te hebben als journalist, in het bijzonder als fotograaf en cameraman, en dit voor drie verschillende zenders: Al-Sharqya, Al-Baghdadia en Al-Faq (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 9-10). Het CGVS mag dan ook verwachten dat u uw werk als journalist kunt staven met de nodige documenten. U verklaart echter dat u al uw documenten heeft meegenomen uit Irak maar die kwijt bent geraakt in de auto toen u onderweg was vanuit Griekenland. Op de vraag of u sommige documenten niet opnieuw kunt bekomen antwoordt u dat u zelf persoonlijk aanwezig dient te zijn in Irak om nieuwe te kunnen aanvragen (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 4). Het CGVS kan absoluut niet meegaan in deze argumentatie. Gezien de digitale wereld waar we in leven is het totaal onaannemelijk dat u niet een aantal documenten opnieuw zou kunnen bekomen die uw activiteiten als journalist illustreren. We merken ook op dat u aangeeft aan de ader te zijn geraakt en er bij u een pijp werd aangesloten naar aanleiding van het schietincident (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 12) maar u hiervoor evenmin medische stukken kunt voorleggen. Dit moet nochtans opnieuw te bekomen zijn. De vaststelling dat u uw beweerde werk als journalist, alsook de problemen die u omwille hiervan gekend zou hebben, niet staaft met de nodige bewijsstukken, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat u deze voorlegt, en uw uitleg voor het niet kunnen voorleggen van deze stukken ontoereikend is, doet reeds in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde beroep en beweerde problemen.

Ten tweede dient er te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door flagrante tegenstrijdigheden betreffende uw opleiding tot en werk als journalist.

U legt tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de opleidingen die u heeft genoten. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde u heel duidelijk dat u journalistiek heeft gestudeerd aan de universiteit van Mustansiriyah. U vermeldde dat u 4 jaar geleden bent afgestudeerd (Verklaring DVZ, p. 6). U vermeldde geen andere studies bij DVZ.

Op het persoonlijk onderhoud voor het CGVS van 13 augustus 2020 daarentegen verklaarde u een bachelor handel te hebben bereikt. U gaf in eerste instantie uitdrukkelijk aan niets anders te hebben gestudeerd. Geconfronteerd met wat u verklaarde voor DVZ gaf u aan wél journalistiek te hebben gestudeerd: “Ja, ik heb journalistiek gestudeerd. Ik heb die richting gedaan.” Geconfronteerd met deze nieuwe tegenstrijdigheid – luttele seconden voordien had u iets anders beweerd – geeft u daarna opnieuw aan niets anders te hebben gestudeerd: “Ik heb geen journalistiek gestudeerd. Ik was bezig in de journalistieke sector”. Toen u voor de duidelijkheid nog eens gevraagd werd of nu al dan niet journalistiek had gestudeerd en geconfronteerd werd met de verklaring bij DVZ geeft u aan wel degelijk handel te hebben gestudeerd aan de universiteit van Mustansiriyah en verklaart u dat ze u bij DVZ niet hebben laten uitpraten (CGVS, A.A., 13.08.2020, p 6-8). Het CGVS kan geen geloof hechten aan deze argumentatie gezien het verslag van de DVZ-verklaring u wel degelijk werd voorgelezen in het Arabisch, een taal die u machtig bent, en u vervolgens met de inhoud heeft ingestemd. Uw advocaat gaf via mail van 5 augustus 2020 bovendien ook een aantal opmerkingen weer met betrekking tot uw onderhoud bij DVZ, maar deze betreffen geenszins deze kwestie.

U legt ook tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de badge van journalist die u volgens uw verklaringen nodig had om de Groene Zone in Bagdad te betreden. Bij DVZ verklaarde u dat u zelf geen badge had maar uw vrienden wel een badge hadden en u met hen mee mocht binnengaan in de Groene Zone (Vragenlijst CGVS, p. 3). Uw advocaat liet bij mail van 5 augustus 2020 weten dat er een rechtzetting diende te gebeuren en u wel degelijk over een badge van journalist beschikte, maar u deze niet bij had op de dag waarop u in de Groene Zone bent binnen getreden. Op het persoonlijk onderhoud voor het CGVS van 13 augustus 2020 daarentegen verklaarde u dat u zich heeft geïdentificeerd toen u de Groene Zone binnen ging en uw badge heeft getoond op de bewuste dag dat u naar binnen ging in de Groene Zone. U verklaart zeker te zijn. U werd geconfronteerd met wat u bij DVZ had gezegd maar u hield vol aan uw versie bij het CGVS. U beweert: ‘Ze hebben mijn badge genomen. Ik heb het vier keer gezegd. Ze hebben onze badges genomen (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 18).’

U legt verder ook tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarom u naar de Groene Zone bent geweest. Bij DVZ verklaarde u dat jullie in 2012 besloten hadden naar de Groene Zone te gaan om daar te filmen (Vragenlijst CGVS, p. 3). Dit is opmerkelijk gezien u voor het CGVS aangaf sinds 2014 te hebben gewerkt als journalist en u eenmaal in de Groene Zone zou zijn geweest in 2019 (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 12-13). Het CGVS wil hier opnieuw opmerken dat het verslag van de DVZ-verklaring u wel degelijk werd voorgelezen in het Arabisch, een taal die u machtig bent, en u aldus met de inhoud heeft ingestemd. Uw advocaat gaf via mail van 5 augustus 2020 zoals eerder aangegeven ook een aantal opmerkingen weer met betrekking tot uw onderhoud bij DVZ, maar deze betreffen geenszins deze kwestie.

De vaststelling dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw (al dan niet) opleiding in de journalistiek, over het al dan niet beschikken over een badge en over het moment dat u in de Groene Zone in Bagdad werkte, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde tewerkstelling als journalist nog verder.

Ten derde kunnen we niet anders dan vaststellen dat veel van uw verklaringen uitblinken in vaagheid, waardoor er totaal geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw journalistieke carrière. Hoewel u beweert sinds 2014 tot uw vertrek uit Irak, eind 2019, gewerkt te hebben als journalist kan u niet aangeven rond welke thema’s u heeft gewerkt. Wanneer u die vraag wordt gesteld geraakt u niet verder dan te verklaren: ‘Over de situatie van mijn land’. Wanneer u die vraag opnieuw wordt gesteld heeft u aan het toch gezegd te hebben. Wanneer u een derde maal de vraag wordt gesteld geeft u aan rond het incident te hebben gefilmd. Het is voor het CGVS duidelijk dat u op deze vraag niet kan of wil antwoorden. Verder kon u ook enkel heel vaag antwoorden op de vraag wat jullie hebben kunnen filmen in de Groene Zone in Bagdad. U verklaart enkel ‘iets kleins’. Toen de vraag werd herhaald antwoordde u: ‘Wij filmden de mensen die binnen waren. Degene die tegen de demonstranten schieten. Sommige waren gemaskerd en andere niet.’ Op de vraag of jullie gewoon de mensen filmden die in de Groene Zone zijn antwoordde u: ‘Niet de mensen maar degenen die binnen zijn. Het leger en de televisies.’ Op de vraag wat uw specifieke opdracht was toen u de Groene Zone naar binnen ging kon u niet meer antwoorden dan dat u moest filmen wie u zag. Van wie uw vrienden de opdracht hadden gekregen weet u ook niet. Ook het doel van jullie opdracht kan u niet meegeven: ‘Ik heb u gezegd. We zijn binnen gegaan. Ik weet niet met welk doel. Enkel dat ik een camera vasthield en filmde (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 14-15).’ We merken ook op dat u slechts één naam kan geven van een bekende journalist (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 10-11). Bovenstaande bevindingen tasten uw geloofwaardigheid nog verder aan.

Tot slot en ten vierde blijkt uit uw dossier dat u het CGVS niet correct heeft ingelicht over uw moment van vertrek uit Irak en u wel degelijk eerder uit Irak bent vertrokken dan u beweert. U verklaarde dat u in december 2019 voor de eerste keer vertrokken bent uit Irak en nooit eerder in de Europese Unie heeft verbleven. Nochtans wijzen de EURODAC-resultaten uit uw dossier erop dat u op 15 september 2015 vingerafdrukken heeft nagelaten in Oostenrijk. U heeft op 7 januari 2019 ook vingerafdrukken nagelaten in Italië en u heeft ook opnieuw vingerafdrukken nagelaten in Oostenrijk op 20 september 2019 en op 29 november 2019 (zie documenten in het administratief dossier). U ontkent deze bevindingen ten stelligste (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 20-11). Uw algemene geloofwaardigheid, en in het bijzonder de geloofwaardigheid van de problemen die u beweert eind 2019 te hebben gekend, wordt hiermee helemaal onderuit gehaald.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is en dat de vluchtelingenstatus u bijgevolg niet kan worden toegekend, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend

conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib.

Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder. Het aantal veiligheidsincidenten kende in 2018 een daling ten opzichte van het jaar voordien, een trend die in 2019 aanhield. Ook het aantal te betreuren burgerdoden is sinds de overwinning op ISIS sterk gedaald. Voor 2019 wordt het beeld sterk beïnvloed door het geweld dat plaatsvond in de context van de grootschalige betogingen, waarbij in het najaar veel slachtoffers vielen (zie infra).

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

In 2019 en begin 2020 werd de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad gekenmerkt door drie op elkaar inwerkende ontwikkelingen. Het gaat om de daling van het geweld dat kan worden toegeschreven aan ISIS; de demonstraties tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek die het politieke leven in de hoofdstad sinds oktober 2019 domineren; en de toename van de spanningen tussen Iran en de Verenigde Staten met als hoogtepunt de droneaanval op de bevelhebber van de Iraanse Republikeinse Garde, Qassem Soleimani, en het adjunct-hoofd van de PMF, Abu Mahdi al- Muhandis.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' in de periode van 2018 tot begin 2020 beperkt gebleven. Vanuit de gebieden waar het traditioneel steun heeft genoten, is ISIS nog wel in staat om aanvallen uit te voeren in het stedelijk centrum van Bagdad maar de dreiging die uitgaat van de organisatie is steeds verder afgenomen. Het maandelijkse aantal veiligheidsincidenten dat in de provincie plaatsvond en kan worden toegeschreven aan ISIS, is sinds begin 2018 sterk gedaald en was gedurende 2019 relatief stabiel op een laag niveau. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor

kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. Het merendeel van deze aanvallen door ISIS vindt plaats in de Baghdad Belts al is het aantal incidenten, en het aantal burgerdoden dat hierbij valt, nog steeds beperkt. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie. Hierbij vielen geen burgerslachtoffers.

Het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Een van deze aanvallen betrof een raketaanval op een mediabedrijf in het district Karrada waarbij een burger om het leven kwam.

De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit voorgaande vaststellingen blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt doelgericht van aard is. Vanaf begin oktober 2019 viel de overgrote meerderheid van de burgerdoden in Bagdad bij de confrontaties die tijdens de betogingen plaatsvonden, en in aanvallen op betogers en activisten buiten de eigenlijke protesten. Het aantal burgerdoden dat in 2019 in de provincie viel buiten de context van de betogingen lag lager dan in 2018.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2019 1.414.632 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4,5 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. De terugkeerratio naar de provincie Bagdad bedroeg eind 2019 69 %. Soennitische Arabieren vormden 89% van de teruggekeerde ontheemden. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers.

Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheid, een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Het door u neergelegde document kan geen ander licht werpen op voorgaande conclusies. Uw paspoort attesteert enkel uw identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de “*manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.*”.

Inzake de toekenning van de vluchtelingenstatus ontwikkelt verzoeker het middel als volgt:

“- *Aangaande de bewijs dat Meneer A.A. als een journalist in Irak werk*

In de bestreden beslissing verklaart het CGVS dat hij er helemaal niet van overtuigd is dat de verzoeker geen bewijs kon krijgen dat hij een journalist (cameraman) in Irak was: “Gezien de digitale wereld waar we in leven is het totaal onaannemelijk dat u niet een aantal documenten opnieuw zou kunnen bekomen die uw activiteiten als journalist illustreren” (bestreden beslissing, p. 2).

Toch betekent het feit dat de wereld meer "gedigitaliseerd" is dan voorheen niet dat deze technologie voor iedereen toegankelijk is. De verzoeker heeft gedurende de gehele procedure aangegeven dat hij niet over een mobiele telefoon beschikt. Hij heeft geen e-mailadres. Ook was het voor hem niet mogelijk om op het internet te zoeken om de video's te vinden terwijl hij in het centrum was, omdat er geen infrastructuur beschikbaar was.

Aan de vraag "hebt u een Facebook account" zei hij : "Ik heb er wel een maar die is weg. Die is gehackt, gestolen." Dit is vrij geloofwaardig gezien de wurggreep van de Iraakse regering op sociale media.

[verwijzing naar landeninformatie: stukken 3 en 4, gevoegd bij het verzoekschrift]

Dus, wanneer het CGVS concludeert dat het kan absoluut niet meegaan in deze argumentatie gezien de digitale waar we leven (bestreden beslissing, p. 2) wordt er geen rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de bijzondere situatie in Irak met betrekking tot sociale médias.

- Aangaande de opleiding van Meneer A.A.

In de bestreden beslissing verklaart de CGVS dat de verzoeker tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot zijn opleidingen legt.

Hoewel de verzoeker de DVZ vertelde dat hij journalistiek had gestudeerd, verklaarde hij tijdens zijn persoonlijk gesprek bij het CGRA dat hij het verkeerd had begrepen en dat hij nooit journalistiek had gestudeerd. Hij was " bezig " als journalist, maar bestudeerde dit onderwerp niet specifiek op de universiteit. Op de verschillende vragen zei hij (CGVS, p. 7): [...]

Dit toont aan dat de verzoeker bezig was als journalist, maar daarvoor niet naar school hoefde te gaan. Zoals hij aangeeft kreeg hij geen tijd om zijn antwoord op de DVZ uit te leggen. Hier bevestigt hij meer dan drie keer dat hij aan de universiteit handel heeft gestudeerd, maar niet journalistiek.

Bovendien blijkt uit de opmerkingen van de verzoeker aan de tolk tijdens het onthouden van het CGVS dat er waarschijnlijk sprake is van verwarring tussen " studeren " en " werken, bezig zijn met ". De verzoeker zei (CGVS, p. 8): " ik heb het gevoel dat de vertaling niet precies is ": " door de manier van praten is het zo dat de boodschap niet correct overkomt ".

Hoewel het dus mogelijk is dat de verzoeker onnauwkeurig in zijn eerste antwoorden op de DVZ was, heeft hij tijdens zijn interview in het CGRA de zaken opgehelderd en consequente en niet tegenstrijdige uitspraken gedaan over zijn opleiding.

Eindelijk is de definitie van een journalist zeer breed. De term is niet gedefinieerd in een internationaal verdrag. Verschillende internationale instrumenten beschermen journalisten echter en bevestigen dat de term ruim moet worden opgevat. Bijvoorbeeld vinden we:

- Artikel 4 van GC III;
- Artikel 79 van het Eerste Aanvullend Protocol bij de Verdragen van Genève;
- UNESCO-resolutie 29 van 1997; - Resolutie 1733 van de Veiligheidsraad van 2006;
- De verklaring van 2009 over de veiligheid van journalisten.

Een journalist is dus iemand die nieuws verzamelt en daarover vertelt in een krant, voor de radio, de televisie of op anderen medias. Het feit dat de verzoeker niet bewijst dat hij " officieel " in dienst was van een televisiezender of dat hij geen journalistiek heeft gestudeerd betekent dus niet dat hij niet als journalist kan worden beschouwd.

- Aangaande de vermeende vaagheid van de verklaringen

In de bestreden beslissing verklaart de CGVS dat de verklaringen in vaagheid uitblinken omdat de verzoeker niet echt precies kan zijn over de thema's hij heeft gewerkt.

Het is belangrijk de verschillen tussen een journalist en een cameraman/fotograaf te maken. Hoewel de fotograaf tot de categorie van de journalisten behoort, is het niet de fotograaf die de behandelde onderwerpen onderzoekt en de artikelen schrijft. Het lijkt dan ook normaal dat de verzoeker, die als voornaamste taak had om foto's en video's te maken, niet zo goed op de hoogte is van de situatie als een verslaggever zou doen.

Bovendien antwoordde hij, op de vraag wat de ' groene zone ' was (CGVS, p. 13): " daar zit het parlement, de ministers, parlamentsleden, hoge verantwoordelijken, milities, partijen ".

Toen hij antwoordde dat hij over " de situatie in het land " werkte zonder verdere uitleg, was dat omdat de situatie in Irak eind 2019 bij iedereen bekend was. Daarom leek het voor de verzoeker niet nodig om verdere details te geven indien, er waren veel protesten in die periode:

[verwijzing naar landeninformatie: stukken 3, 5 en 6, gevoegd bij het verzoekschrift]

Het CGVS is van mening dat de verzoeker niet precies kan beschrijven wat hij heeft gefilmd: " verder kon u ook enkel heel vaag antwoorden op de vraag wat jullie hebben kunnen filmen in de Groene Zone in Bagdad " (bestreden beslissing, p. 2).

De verzoeker heeft gezegd: "wij filmde de mensen die binnen waren. Degene die tegen de demonstranten schieten. Sommige waren gemaskerd en anderen niet (CGVS, p. 15).

Het is moeilijk te begrijpen wat het CGVS nog meer verwacht in termen van uitleg wanneer het zegt dat dit niet voldoende is (laatste paragraaf, p. 2). De verzoeker kon niet meer gefilmd hebben dan wat hij zag, zeker niet als er geen demonstraties waren op het moment dat hij in de Groene Zone ging.

Bovendien kan de verzoeker drie journalisten noemen, niet slechts één (CGVS, p. 10). Verder, kan hij hun vrienden namen noemen (CGVS, p. 16): "O.S.J.. De eerste. M.J.a.O., dat is ook de volledige naam. De derde is Ma. maar zijn volledige naam..."

Deze journalisten hoeven niet wereldwijd bekend te zijn. Ook geven veel journalisten hun naam niet prijs voor hun persoonlijke veiligheid, omdat ze potentiële doelwitten zijn, met name in Irak.

De verklaringen zijn dus niet vaag, maar komen overeen met de ervaring van de verzoeker. Er kan niet van hem worden verwacht dat hij meer vertelt dan wat hij heeft meegemaakt.

- Aangaande het vertrek van Irak

De verzoeker bevestigt wat hij voor het CGVS verklaarde: hij verliet Irak in december 2019, dat wil zeggen drie weken na het incident dat hem dwong te vluchten.

Om deze redenen moet de verzoeker als vluchteling worden erkend."

In verband met de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus geeft verzoeker vooreerst een theoretische uiteenzetting.

Verder stelt verzoeker dat hij een risicoprofiel heeft omdat hij een fotograaf en cameraman is. Hij haalt hieromtrent algemene landeninformatie aan (stukken 7 tot en met 12, gevoegd bij het verzoekschrift). Verzoeker verwijst tevens naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker meent voorts dat hij het doelwit van Asaib Ahl al-Haq (AAH) is en verwijst dienaangaande naar algemene landeninformatie (stukken 13 tot en met 15, gevoegd bij het verzoekschrift). Verzoeker betoogt dat hij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in zijn hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat hij bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Inzake de veiligheidssituatie in Bagdad in het algemeen, wijst verzoeker op rechtspraak van het nationale asielhof in Frankrijk en de administratieve rechtbank van het Groothertogdom Luxemburg die hebben geconcludeerd dat er sprake is van willekeurig geweld in Bagdad. Verder verwijst verzoeker naar (passages uit) algemene landeninformatie (stukken 16 tot en met 20).

Verzoeker kaart tevens, onder verwijzing naar algemene landeninformatie, de impact van het geweld op het dagelijks leven en stabiliteit van de situatie in Bagdad aan.

Ter conclusie stelt verzoeker het volgende:

"Door geen rekening te houden met de individuele situatie van verzoeker en de algemene situatie in Bagdad heeft de tegenpartij het artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet geschonden.

Overeenkomstig de rechtspraken Diakité en Elgafajvan het Europees Hof van Justitie, moet verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus krijgen met toepassing van het artikel 48/4, §2 c), van de vreemdelingenwet van 1980.

Ais Uw Raad zou vaststellen dat er geen spraak is van willekeurig geweld in de zin van het artikel 48/4, §2, c), is er geen twijfel dat het terugsturen van verzoeker naar zijn land van herkomst hem aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen zou blootstellen in overeenkomstig met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

In het licht van onze ontwikkelingen, lijkt het duidelijk dat er in Bagdad actueel sprake is van een uitzonderlijke intens conflict waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker door zijn aanwezigheid al daar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan ernstige bedreigingen van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2. c) van de Vreemdelingenwet. Als gevolg valt verzoeker onder de voorwaarden van de subsidiaire beschermingsstatus in overeenstemming met artikel 48/4, §2, c) - of ten minste in overeenstemming met artikel 48/4, §2, b) - van de Vreemdelingenwet.

Een complete en grondige lezing van de verschillende informatie die in het administratief dossier staan, zou Uw Raad aanmoedigen om op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus te herkennen aan verzoeker op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Daarop is het belangrijk te benadrukken dat overeenkomstig artikel 3 EVRM, mag niemand worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

De beslissing die de verwijdering van een vreemdeling betreft kan leiden tot een situatie vallend onder de toepassing van dit artikel, als er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat na zijn verwijdering, de vreemdeling zal bedreigd worden van folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Er werd door het Europese Hof voor de Rechten van Mensen beoordeeld dat : « Compte tenu de l'importance qu'elle attache à l'article 3 et de la nature irréversible du dommage susceptible d'être causé en cas de réalisation du risque de mauvais traitement, il appartient aux autorités nationales de se montrer aussi rigoureuses que possible et de procéder à un examen attentif des griefs tirés de l'article 3 sans quoi les recours perdent de leur effectivité » (EHRM, Singh et autres c. Belgique, n° 33210/11 van 2 oktober 2012, §103, ook M.S.S. v. Belgique et Grèce, n°30696/09 van 21 januari 2011).

Zoals hier boven getoond, zijn er meerderen bronnen dat aantonen dat Bagdad niet veilig is."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker algemene landeninformatie met betrekking tot onder meer de veiligheidssituatie in Bagdad, de situatie voor journalisten in Irak en de AAH-militie (stukken 3 tot en met 20).

2.3. Bij aanvullende nota van 10 februari 2021 brengt verweerder volgende nieuwe elementen bij:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Verzoeker volhardt dat hij bij terugkeer naar Irak gedood zal worden door de sjitische militie AAH omwille van zijn activiteiten als journalist, meer bepaald cameraman en fotograaf.

6.1. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Uit wat volgt, blijkt dat verzoeker niet voldaan heeft aan de op hem rustende samenwerkingsplicht inzake de voormelde elementen.

6.2. Verzoeker legt geen enkel element neer ter staving van zijn vermeende journalistieke werkzaamheden en legt evenmin medische stukken neer ter staving van zijn verwondingen naar aanleiding van het schietincident ten gevolge van zijn professionele activiteiten.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande omstandig als volgt:

“Ten eerste verklaarde u sinds 2014 tot uw vertrek uit Irak, eind 2019, gewerkt te hebben als journalist, in het bijzonder als fotograaf en cameraman, en dit voor drie verschillende zenders: Al-Sharqya, Al-Baghdadia en Al-Faq (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 9-10). Het CGVS mag dan ook verwachten dat u uw werk als journalist kunt staven met de nodige documenten. U verklaart echter dat u al uw documenten heeft meegenomen uit Irak maar die kwijt bent geraakt in de auto toen u onderweg was vanuit Griekenland. Op de vraag of u sommige documenten niet opnieuw kunt bekomen antwoordt u dat u zelf persoonlijk aanwezig dient te zijn in Irak om nieuwe te kunnen aanvragen (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 4). Het CGVS kan absoluut niet meegaan in deze argumentatie. Gezien de digitale wereld waar we in leven is het totaal onaannemelijk dat u niet een aantal documenten opnieuw zou kunnen bekomen die uw activiteiten als journalist illustreren. We merken ook op dat u aangeeft aan de ader te zijn geraakt en er bij u een pijp werd aangesloten naar aanleiding van het schietincident (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 12) maar u hiervoor evenmin medische stukken kunt voorleggen. Dit moet nochtans opnieuw te bekomen zijn. De vaststelling dat u uw beweerde werk als journalist, alsook de problemen die u omwille hiervan gekend zou hebben, niet staft met de nodige bewijsstukken, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat u deze voorlegt, en uw uitleg voor het niet kunnen voorleggen van deze stukken ontoereikend is, doet reeds in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde beroep en beweerde problemen.”

Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat hij niet over een mobiele telefoon beschikt, geen e-mailadres heeft en hij niet in de mogelijkheid was om video's op het internet te zoeken, kan onmogelijk worden aangenomen als bevredigende verklaring voor de afwezigheid van bewijzen van zijn journalistieke werkzaamheden. Immers kan helemaal niet worden ingezien dat verzoeker als cameraman en fotograaf niet over een e-mailadres zou beschikken, laat staan dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn om zijn werk op te zoeken of te verkrijgen van zijn voormalige werkgever(s) of collega's.

De bij het verzoekschrift neergelegde rapporten aangaande de situatie in Irak aangaande het gebruik van het internet en sociale media (stukken 3 en 4) betreffen de algemene situatie in Irak en kunnen niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in de onmogelijkheid zou verkeren om zijn eigen eerder werk te verkrijgen. Verzoeker dient dit concreet aannemelijk te maken en blijft hiertoe in gebreke.

6.3. Verzoeker slaagt er evenmin middels zijn verklaringen zijn werkzaamheden als cameraman en fotograaf aannemelijk te maken.

Inzake verzoekers verklaringen aangaande zijn opleiding, zijn badge en het moment waarop hij in de Groene Zone in Bagdad werkte, motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“U legt tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de opleidingen die u heeft genoten. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde u heel duidelijk dat u journalistiek heeft gestudeerd aan de universiteit van Mustansiriyah. U vermeldde dat u 4 jaar geleden bent afgestudeerd (Verklaring DVZ, p. 6). U vermeldde geen andere studies bij DVZ. Op het persoonlijk onderhoud voor het CGVS van 13 augustus 2020 daarentegen verklaarde u een bachelor handel te hebben bereikt. U gaf in eerste instantie uitdrukkelijk aan niets anders te hebben gestudeerd. Geconfronteerd met wat u verklaarde voor DVZ gaf u aan wél journalistiek te hebben gestudeerd: “Ja, ik heb journalistiek gestudeerd. Ik heb die richting gedaan.”. Geconfronteerd met deze nieuwe tegenstrijdigheid – luttele seconden voordien had u iets anders beweerd – geeft u daarna opnieuw aan niets anders te hebben gestudeerd: “Ik heb geen journalistiek gestudeerd. Ik was bezig in de journalistieke sector”. Toen u voor de duidelijkheid nog eens gevraagd werd of nu al dan niet journalistiek had gestudeerd en geconfronteerd werd met de verklaring bij DVZ geeft u aan wel degelijk handel te hebben gestudeerd aan de universiteit van Mustansiriyah en verklaart u dat ze u bij DVZ niet hebben laten uitpraten (CGVS, A.A., 13.08.2020, p 6-8). Het CGVS kan geen geloof hechten aan deze argumentatie gezien het verslag van de DVZ-verklaring u wel degelijk werd voorgelezen in het Arabisch, een taal die u machtig bent, en u vervolgens met de inhoud heeft ingestemd. Uw advocaat gaf via mail van 5 augustus 2020 bovendien ook een aantal opmerkingen weer met betrekking tot uw onderhoud bij DVZ, maar deze betreffen geenszins deze kwestie.

U legt ook tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de badge van journalist die u volgens uw verklaringen nodig had om de Groene Zone in Bagdad te betreden. Bij DVZ verklaarde u dat u zelf geen badge had maar uw vrienden wel een badge hadden en u met hen mee mocht binnengaan in de Groene Zone (Vragenlijst CGVS, p. 3). Uw advocaat liet bij mail van 5 augustus 2020 weten dat er een rechtzetting diende te gebeuren en u wel degelijk over een badge van journalist beschikte, maar u deze niet bij had op de dag waarop u in de Groene Zone bent binnen getreden. Op het persoonlijk onderhoud voor het CGVS van 13 augustus 2020 daarentegen verklaarde u dat u zich heeft geïdentificeerd toen u de Groene Zone binnen ging en uw badge heeft getoond op de bewuste dag dat u naar binnen ging in de Groene Zone. U verklaart zeker te zijn. U werd geconfronteerd met wat u bij DVZ had gezegd maar u hield vol aan uw versie bij het CGVS. U beweert: ‘Ze hebben mijn badge genomen. Ik heb het vier keer gezegd. Ze hebben onze badges genomen (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 18).’

U legt verder ook tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarom u naar de Groene Zone bent geweest. Bij DVZ verklaarde u dat jullie in 2012 besloten hadden naar de Groene Zone te gaan om daar te filmen (Vragenlijst CGVS, p. 3). Dit is opmerkelijk gezien u voor het CGVS aangaf sinds 2014 te hebben gewerkt als journalist en u eenmaal in de Groene Zone zou zijn geweest in 2019 (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 12-13). Het CGVS wil hier opnieuw opmerken dat het verslag van de DVZ-verklaring u wel degelijk werd voorgelezen in het Arabisch, een taal die u machtig bent, en u aldus met de inhoud heeft ingestemd. Uw advocaat gaf via mail van 5 augustus 2020 zoals eerder aangegeven ook een aantal opmerkingen weer met betrekking tot uw onderhoud bij DVZ, maar deze betreffen geenszins deze kwestie.

De vaststelling dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw (al dan niet) opleiding in de journalistiek, over het al dan niet beschikken over een badge en over het moment dat u in de Groene Zone in Bagdad werkte, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde tewerkstelling als journalist nog verder.”

Verzoeker tracht in het verzoekschrift de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. Verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen vinden geen steun vinden in het administratief dossier en de vastgestelde tegenstrijdigheden laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. In het kader van de asielpcedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken. De bestreden motivering wordt niet dienstig weerlegd en blijft derhalve staande.

6.4. Verder kan verzoekers uitleg dat hij als cameraman/fotograaf niet zo goed op de hoogte is van de onderwerpen van verslaggeving als de journalist, kan de vaag- en onwetendheden niet verschonen omtrent de thema's waarrond hij zou gewerkt hebben, de beelden die hij zou gefilmd hebben en de opdrachten die hij en zijn team zouden gekregen hebben. Immers kan ook van een – overigens professionele – cameraman/fotograaf redelijkerwijs worden verwacht dat hij gedetailleerd op de hoogte is van het onderwerp van de artikelen en reportages waaraan hij meewerkt.

De bestreden beslissing stelt dan ook terecht het volgende:

“Ten derde kunnen we niet anders dan vaststellen dat veel van uw verklaringen uitblinken in vaagheid, waardoor er totaal geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw journalistieke carrière. Hoewel u beweert sinds 2014 tot uw vertrek uit Irak, eind 2019, gewerkt te hebben als journalist kan u niet aangeven rond welke thema's u heeft gewerkt. Wanneer u die vraag wordt gesteld geraakt u niet verder dan te verklaren: 'Over de situatie van mijn land'. Wanneer u die vraag opnieuw wordt gesteld heeft u aan het toch gezegd te hebben. Wanneer u een derde maal de vraag wordt gesteld geeft u aan rond het incident te hebben gefilmd. Het is voor het CGVS duidelijk dat u op deze vraag niet kan of wil antwoorden. Verder kon u ook enkel heel vaag antwoorden op de vraag wat jullie hebben kunnen filmen in de Groene Zone in Bagdad. U verklaart enkel 'iets kleins'. Toen de vraag werd herhaald antwoordde u: 'Wij filmde de mensen die binnen waren. Degene die tegen de demonstranten schieten. Sommige waren gemaskerd en andere niet.' Op de vraag of jullie gewoon de mensen filmde die in de Groene Zone zijn antwoordde u: 'Niet de mensen maar degenen die binnen zijn. Het leger en de televisies.' Op de vraag wat uw specifieke opdracht was toen u de Groene Zone naar binnen ging kon u niet meer antwoorden dan dat u moest filmen wie u zag. Van wie uw vrienden de opdracht hadden gekregen weet u ook niet. Ook het doel van jullie opdracht kan u niet meegeven: 'Ik heb u gezegd. We zijn binnen gegaan. Ik weet niet met welk doel. Enkel dat ik een camera vasthield en filmde (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 14-15).' We merken ook op dat u slechts één naam kan geven van een bekende journalist (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 10-11). Bovenstaande bevindingen tasten uw geloofwaardigheid nog verder aan.”

Waar verzoeker nog aanhaalt te hebben gesteld dat hij over “de situatie in het land” werkte, omdat de situatie in Irak eind 2019 bij iedereen bekend was, kan dit niet worden aangenomen als dienstige weerlegging van de hoger aangehaalde motieven. Indien verzoeker als fotograaf en cameraman verslag uitbracht aangaande de ontwikkelingen in Irak en zich in Bagdad in de Groene Zone zou hebben begeven, dan kan worden verwacht dat hij dit uitgebreid zou kunnen toelichten. Zijn vage verklaringen omtrent zijn vermeende activiteiten getuigen ervan dat verzoeker een gefabriceerd relaas naar voor brengt. Verzoekers verwijzing naar algemene landeninformatie aangaande de situatie in Irak en gebeurtenissen in Bagdad (stukken 3, 5 en 6) kan hieraan geen afbreuk doen, laat staan aantonen dat verzoeker als journalist werkzaam was. Dit laatste klemt te meer nu de door verzoeker aangehaalde informatie ook krantenartikelen betreffen die wel gedetailleerd ingaan op de gebeurtenissen in Bagdad.

7. Daar waar verzoeker in het verzoekschrift louter volhardt in zijn verklaringen dat hij Irak verliet in december 2019, vormt dit geen concreet verweer ten aanzien van de terechte vaststellingen en omstandige motivering in de bestreden beslissing inzake het moment waarop hij Irak verliet:

“Tot slot en ten vierde blijkt uit uw dossier dat u het CGVS niet correct heeft ingelicht over uw moment van vertrek uit Irak en u wel degelijk eerder uit Irak bent vertrokken dan u beweert. U verklaarde dat u in december 2019 voor de eerste keer vertrokken bent uit Irak en nooit eerder in de Europese Unie heeft verbleven. Nochtans wijzen de EURODAC-resultaten uit uw dossier erop dat u op 15 september 2015 vingerafdrukken heeft nagelaten in Oostenrijk. U heeft op 7 januari 2019 ook vingerafdrukken nagelaten in Italië en u heeft ook opnieuw vingerafdrukken nagelaten in Oostenrijk op 20 september 2019 en op 29 november 2019 (zie documenten in het administratief dossier). U ontkent deze bevindingen ten stelligste (CGVS, A.A., 13.08.2020, p. 20-11).”

Uw algemene geloofwaardigheid, en in het bijzonder de geloofwaardigheid van de problemen die u beweert eind 2019 te hebben gekend, wordt hiermee helemaal onderuit gehaald.”

De Raad stelt niet alleen vast dat verzoeker manifest de op hem rustende samenwerkingsplicht miskent, doch dat ook uit objectieve elementen kan worden afgeleid dat verzoeker ten tijde van de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten niet in Irak aanwezig was.

8. Gelet op het voorgaande hecht de Raad in navolging van de commissaris-generaal geen enkel geloof aan verzoekers werkzaamheden als cameraman/fotograaf in Bagdad, noch aan de bewering dat hij omwille hiervan problemen kende met de AAH-militie of in geval van terugkeer naar Irak door deze militie zou worden gevisieerd of vervolgd.

De bij het verzoekschrift gevoegde landeninformatie aangaande de situatie voor journalisten in Irak en Bagdad wordt, gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers profiel als zijnde journalist, derhalve niet dienstig neergelegd.

9. Omwille van wat voorafgaat moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, de informatie in de aanvullende nota van verweerder mee in acht genomen, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde informatie toont niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier foutief of verouderd is, noch dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. De aangehaalde informatie betreft het (doelgericht) geweld in het kader van protesten, de machtsstrijd tussen Iran en de Verenigde Staten en de aanwezigheid van IS in Irak. Deze artikelen bevestigen het geweld in Irak dat in de bestreden beslissing wordt beschreven en liggen in het verlengde van de motivering in de bestreden beslissing. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Waar verwezen wordt naar verzoekers specifiek profiel dient hernomen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk journalist is, noch dat hij vervolgd werd of gevisieerd zou worden door de AAH-militie. Verzoeker toont geen persoonlijke omstandigheden aan die maken dat hij, in vergelijking met andere personen, een verhoogd risico zou lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Bagdad.

Verder haalt verzoeker nog landeninformatie aan betreffende de impact van het geweld op het dagelijks leven en stabiliteit van de situatie in Bagdad, meer bepaald de socio-economische situatie, aan. De Raad merkt dienaangaande op dat verzoeker geen concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in Bagdad terecht zou komen in een toestand van materiële behoefte en dus een onmenselijke of vernederende behandeling dient te vrezten.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS